

**Liturgie morgendienst
Emmen, 17 september 2017
Thema: ...door het bloed van het Lam...**

1. Votum

2. Vredegroet

Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.

3. Zingen: **Psalm 100:1-4**

4. Gods wil voor ons leven, zingen: **Gezang 176a:1-6**

5. Gebed om verlichting met de heilige Geest

6. Schriftlezing: **Exodus 27:1-8 en 30:17-21** (*gelezen door...*)

7. Zingen: **Gezang 176a:7-13**

8. Schriftlezing: **1 Johannes 1:5-2:2 en 3:1-10** (*gelezen door...*)

9. Preek

10. Amenlied: **Opwekking 369** (m.m.v. muziekgroep)

11. Dankgebed, voorbede

12. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)

13. Avondmaalsviering. Voorbereiding: lezen **Hebreeën 10:19-26**.

Zingen als geloofsbelijdenis: **Gezang 125:1-4**.

Daarna de viering.

Afsluiten met **Gezang 125:5,6**

14. Zegen

De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Kindermoment

Er loopt een man door het zand en de stenen van de woestijn.
Hij heeft een schaap bij zich aan een touw.
De man kijkt niet blij, eerder verdrietig.
Dat komt omdat hij iets heeft gedaan wat niet goed is.
Hij heeft gezondigd tegen de heilige God, en dat zit hem enorm dwars.
Hij loopt naar hoge witte kleden die opgehangen zijn en die weerkaatsen in de felle zonnestrallen – het is de omheining van de Tabernakel, de ontmoetingstent van God.
De man weet dat die hoge witte kleden betekenen dat hier de heilige God woont, die helemaal schoon en zuiver is.
Als hij dat ziet, oh, wat voelt hij zich dan klein en vies...
Het liefst zou hij weg willen lopen, heel hard hier vandaan.
Maar hij weet dat dat niet helpt, dat is geen oplossing, dan wordt het alleen maar erger.
Nee, hij kan beter doorlopen, langs die lange muur van witte kleden.
Kijk, daar kan hij de bocht om.
En dan ziet hij niet alleen witte kleden, maar ook mooi gekleurde kleden.
Wit, en blauw, en paars en rood. Prachtig mooi.
En de man weet dat dit betekent dat hij hier naar binnen mag.
Hij trekt z'n schaap aan het touw mee, en gaat onder de mooi gekleurde kleden door.
Hij is zo blij dat hij toch niet bang hoeft te zijn voor God.
En dat God toch met zondige mensen zoals hij wil omgaan.

Dan staat hij in de grote ruimte binnen de witte omheining.
Het is er druk!
En veel lawaai: gepraat van mensen, en geblaat van koeien en schapen en geiten.
Hij ziet mannen in witte kleren rondlopen, dat zijn de priesters en levieten.
Hij ziet, ongeveer in het midden, een groot hoog vierkant bouwwerk, dat is het altaar.
Daar rookt vuur bovenop.
En onderaan het altaar is het helemaal rood van het bloed – dat stinkt!
En iets verderop staat nog iets te blinken in de zon, dat is het wasvat.
Daar zit water in waar de priesters en levieten zich wassen.

Er komt een man in witte kleren naar hem toe. Het is een priester die hier werkt.
Wat kan ik voor u doen?, vraagt de priester.
Tja, dan moet hij wel vertellen wat er gebeurd is, en dat het helemaal niet goed was, en dat hij er zoveel spijt van heeft, en dat hij daarom nu hier is met het schaap.
Ik begrijp het, zegt de priester, *kom maar mee*.
Ze lopen naar het grote altaar.
Leg nu je handen op de kop van het schaap, zegt de priester.
Moet dat echt?, vraagt hij. Moet dat dier voor mijn zonde sterven?
Hij krijgt tranen in de ogen – dat schaap heeft immers niks gedaan!

En hij weet hoeveel zijn kinderen van het schaap houden!

Het hoeft niet, zegt de priester, je mag ook zelf op het altaar gaan liggen...

Zo! Ja... zo is het wel...

En dan legt hij stilletjes zijn handen op de kop van het schaap.

Hij weet wat dat betekent – dat wat hij gedaan heeft overgaat op het schaap.

Maar wat doet het hem pijn als een leviet daarna met een snelle haal van een vlijmscherp mes het schaap doodmaakt, en het bloed vloeit¹.

Preek

Lieve mensen,

doet het u, doet het jou pijn, als je zonde doet?

Weet je hoeveel pijn jouw zonde God doet?

Krijg je het je strot uit, die erkenning dat je fout zat, kwaad hebt gedacht, dat verkeerde hebt gedaan?

Ken je spijt? Schuld? Schaamte?

Een offer brengen, doe je dat wel 's?

Ja maar... dat hoeft toch niet meer, dat offer?!

We hoeven nu toch niet meer met schaap of geit of koe naar de kerk om dat te offeren aan God?

De Here Jezus is toch het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt, voor eens en voor altijd?!

Dat is toch het heerlijke dat je ook bedenkt aan de avondmaalstafel: dat Jezus lichaam en bloed gegeven is *tot een volkomen verzoening van al onze zonden*?!

We *kunnen* niet maar we *hoeven* er toch gelukkig ook zelfs niks voor te doen?!

Het is allemaal helemaal waar.

Alleen – is dat alles?

De twee voorwerpen in de voorhof van de Tabernakel maken ons daarover wat duidelijk.

Je kunt het zo zeggen:

[dia1] het brandofferaltair spreekt van de **rechtvaardiging**

en [dia2] het wasvat spreekt van de **heiliging**

En die twee horen echt bij elkaar!

Als je de voorhof binnenkomt zie je allereerst [dia3] dat grote brandofferaltair.

Helemaal vierkant, 1,5 meter hoog, bekleed met brons.

En op elke hoek een hoorn (de vorm van een koeihoorn, als teken van kracht).

Het altaar is in feite een holle houten kist, want je moet 'm wel op kunnen tillen en mee kunnen nemen, als de Tabernakel wordt verplaatst.

¹ Verhaal mede gebaseerd op dat van Ph.Troost in 'Achter het witte gordijn', Barneveld 1997, blz 32,33

In die houten kist doen ze dan waarschijnlijk zand, zodat daarop geofferd kan worden. Dat zand kun je er immers weer uitscheppen als het brandofferaltaar naar een andere plek wordt gebracht.

Op het altaar moet altijd vuur branden, dag en nacht.

Het bloed van de beesten die worden geofferd op het altaar wordt aan de vier hoorns gestreken, en wat er over is aan de voet van het altaar uitgegoten.

Wat zal daar een bloed gestroomd hebben!

En wat moet dat gestonken hebben – dat vlees en vet dat verbrand werd op het altaar, en al dat bloed, in de hete zon...

Al dat vlees, al dat bloed...

Het was inderdaad vanwege de schuld, de zonde van de mens. [dia4]

Niet de zondige mens zelf wordt geofferd, maar in plaats van hem/haar een beest.

Het is een erkenning, een belijdenis van schuld: je legt je handen op de kop van het schaap, en daarmee gaat jouw zonde, van jou als schuldig mens, over naar dat onschuldige beest dat gedood wordt.

Dat is de manier die de HERE God bedacht heeft als verzoening, om het weer goed te maken tussen jou als mens en de HERE God.

En dan kun je zeggen (of denken): bah, wat gruwelijk dat dat zo moest, al die onschuldige beesten, al dat bloed...

Maar het wordt al een heel ander verhaal als je beseft dat dat altaar in de voorhof vooruitwijst [dia5] naar het kruis waaraan God Zelf zijn eigen liefste Zoon Jezus Christus offert als ultieme verzoening.

Wij hebben onze handen op het hoofd van Jezus gelegd, waardoor al onze zonde en schuld op Hem is overgegaan.

Het is voor ons, voor u, voor jou, voor mij, dat de totaal onschuldige Zoon de meest afgrijselijke dood stierf aan het kruis.

Hij voor jou. In jouw plaats.

Hij het oordeel. Jij de vrijspraak.

Het is een mysterie inderdaad. Onbegrijpelijk, dat het zo moest, dat het zo gebeurde.

En tegelijk: wat is het gevolg geweldig: dat je nu recht voor God mag staan!

Dat je naar de heilige God mag, zonder bang te hoeven zijn.

Dat je mag weten dat het goed is, echt helemaal goed als je in Jezus je Redder gelooft.

En dat niemand dat meer van je af kan pakken: dat je door Jezus echt en voor altijd kind van God bent – halleluja!

Dat zegt dat altaar dat vooruitwijst naar het kruis waarop Jezus stierf: er is rechtvaardiging.

Laten we het vieren, keer op keer, zo vaak we kunnen: *door uw genade Vader, mogen wij hier binnengaan. Niet door rechtvaardige daden, maar door het bloed van het Lam!*

Alleen, dan zijn we er nog niet: er staat nog wat in die voorhof van de Tabernakel:

[dia6] een wasbekken.

Ook helemaal van brons gemaakt.

Wel mooi detail: het brons komt van de spiegeltjes van de vrouwen, die staan te dringen om zo hun bijdrage te leveren (Exodus 38:8).

In het wasvat zit natuurlijk water. Daarmee kun je je wassen.

Maar het zijn in de Tabernakel alleen de priesters en levieten die zich wassen.

En ze hoeven niet hun hele lijf te wassen, alleen de handen en de voeten – die worden in al dat stof en zand immers ook als eerste smerig.

Ik moet nu denken aan onze Heer Jezus, die als Hij met zijn leerlingen om tafel zit, [dia7] bij elk van hen neerknielt om hen de voeten te wassen.

En als Petrus, na eerst protest, zegt dat hij dan wel helemaal gewassen wil worden, is Jezus reactie dat [dia8] *wie gebaad heeft alleen nog zijn voeten hoeft te wassen, hij is al helemaal rein* (Johannes 13:10).

Dat laat iets heel moois zien, wat ook dat brandoffer en wasvat samen laten zien.

Het eerste, het fundamentele is, dat je al helemaal rein *bent*. Jezus heeft je gerechtvaardigd. Dat is al zo.

Je bent kind van God – dat hoef je niet steeds te worden door goed je best te doen, door braaf te leven enzo... nee: dankzij Christus hoor je niet meer bij de Duivel en zijn rijk, maar hoor je bij God, is Jezus je Heer, en ben je burger van Gods Koninkrijk.

Zo kan je zelfs zeggen: [dia9] *Wie uit God geboren is zondigt niet, want Gods zaad is blijvend in hem. Hij kan zelfs niet zondigen, want hij is uit God geboren* (1 Johannes 3:9).

Dat is het gevolg van het brandoffer.

Dat is het gevolg van het kruis dat Jezus droeg: je bent al helemaal rein. Geweldig!

Alleen – dan is er toch nog dat wasvat.

Want ondanks dat je bij Christus hoort, kind van God bent, en daardoor zelfs niet zondigt – je wordt nog wel steeds weer vuil, je doet nog wel steeds dingen die beroerd zijn en die vloeken met Gods heiligheid. Oftewel: je doet wel zonde.

Klopt dat dan wel met elkaar?

Zeker wel, gelukkig wel!

Het eerste [dia10] 'niet zondigen' betekent dat er *fundamenteel* niks meer tussen jou en God kan komen te staan.

Het tweede [dia11] betekent dat er nog wel steeds zonde is.

Daar is dat water uit het wasvat voor.

En de priesters en levieten in de Tabernakel hoefden zich niet meer helemaal, maar alleen hun vuil geworden handen en voeten te wassen.

Hun hele lichaam was gewassen bij hun inwijding als priester of leviet.

Dat gold voor altijd. Dat is [dia12] de basispositie: je bent gereinigd.

Alleen... je wordt nog wel steeds vuil, [dia13] en dat moet je afwassen.

Het wasvat is gemaakt van bronzen spiegeltjes.

Je zou kunnen zeggen dat het wasvat zo een grote spiegel is geworden, waarin je jezelf terugziet. En dat je ook weer even op je plek zet.

Het wasvat zegt: [dia14] **denk niet te groot van jezelf.**

Zoals het brandofferaltaar zegt: [dia15] **denk niet te klein van Jezus Christus.**

Die twee moet je heel dichtbij elkaar houden.

Als je het wasvat weghaalt, word je overmoedig en hoogmoedig – je zal het zelf allemaal wel ff doen...

Als je het brandofferaltaar weghaalt, raak je ontmoedigd en geef je heel gemakkelijk het gevecht tegen de zonde op, omdat je toch steeds zonde blijft doen immers...

Houd die twee bij elkaar.

Je sterke uitgangspunt is je gerechtigheid dankzij Jezus Christus.

En door de kracht van Jezus en de hulp van de Heilige Geest wil je dan ook de zonde steeds meer weg doen, steeds meer leven als kind van God, steeds heiliger.

Een spiegel [dia16] ben ik al veranderd nu ik bij Jezus hoor?

Lijk ik al steeds meer op Hem die mij heeft gered?

Dat is ook de oproep van het avondmaal: Jezus lichaam en bloed zijn inderdaad een volkomen verzoening van al onze zonden.

En dat is geweldig – wat een basis! Wat een fundament!

Laat dat nu doorwerken in het leven van alle dag: Ik ben van Christus, ik leef met Hem.

Je hoeft niet meer met een schaap, koe of geit te komen.

God wil jouzelf – niet om te offeren, maar om je aan Hem te wijden.

Van [dia17] offergave naar overgave!

Amen

[dia18]